

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžk/39/2018
Identifikačné číslo spisu: 1015200744
Dátum vydania rozhodnutia: 24.10.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1015200744.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a členov senátu Mgr. Petra Melichera a JUDr. Eriky Šobichovej, v právnej veci žalobcov: 1/. J. Š., Q. XX. A. XXXX, W. U. D. XXXX/XX, XXX XX U. a 2/ Z.. T. Š., Q. X. J. XXXX, W. U. D. XXXX/XX, XXX XX U., obaja právne zastúpení advokátom Mgr. Martinom Černákom, so sídlom kancelárie Zochova 5, 811 03 Bratislava, proti žalovanému: Okresnému úradu Bratislava, odboru výstavby a bytovej politiky, so sídlom Tomášikova 46, 832 05 Bratislava, za účasti: X/ N.. J. E., R., Q. XX. K. XXXX, W. U. U. X, XXX XX U., 2/ J.. J. E., Q. XX. H. XXXX, W. U. U. X, XXX XX U. a 3/ R. U., Q. XX. H. XXXX, W. U. Y. XXXX/XX, XXX XX U., o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. OU-OVBP2-2015/16823/ZAV z 23. februára 2015 a o kasačnej sťažnosti žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S/114/2015-171 z 28. júna 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

Účastníkom právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

O d ô v o d n e n i e

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „správny súd“) rozsudkom č. k. 6S/114/2015-171 z 28. júna 2018 podľa ust. § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. v znení neskorších predpisov Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobcovia domáhali preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. OU-OVBP2-2015/16823/ZAV z 23. februára 2015, ktorým bolo potvrdené prvostupňové rozhodnutie Mestskej časti Bratislava - Rača č. 14170/1937/2014/UPSP-LU z 23. októbra 2014, ktorým bola stavebníkom N.. J. E., R.. G. J.. J. E. v územnom konaní o umiestnení stavby spojenom so stavebným konaním, povolená stavba „Rodinný dom - rekonštrukcia a dostavba“ na pozemku parcelné číslo XXXX/XX, súpisné č. XXXX, Y., Bratislava, k. ú. N., podľa § 39a ods. 4, § 66 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) (ďalej len „stavebný zákon“) a § 10 vyhlášky Ministerstva životného prostredia SR č. 453/2000 Z. z., ktorou sa

vykonávajú niektoré ustanovenia stavebného zákona. Súčasne správny súd nepriznal žalovanému a príbratým účastníkom konania právo na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení rozsudku správny súd skonštatoval, že správne orgány v danom konaní postupovali v súlade s ustanoveniami stavebného zákona, presne a úplne zistili skutočný stav veci a vychádzali z dôkazov, ktoré majú pre danú vec rozhodujúci význam. Vydané rozhodnutie zodpovedá aktualizovanému územnému plánu hlavného mesta SR Bratislavy, jeho vydaním správne orgány nemohli reálne ukrátiť žalobcov na ich vlastníckom práve, či znížiť štandard ich bývania (pohodu bývania), s námietkami žalobcov sa dostatočne a zákonným spôsobom v odôvodnení napadnutých rozhodnutí vysporiadali a z odôvodnenia rozhodnutí je zrejmé, ktoré skutočnosti boli podkladom pre rozhodnutie, akými úvahami sa správne orgány riadili pri hodnotení dôkazov a použití právnych predpisov.

3. Všetky námietky uvádzané žalobcami v žalobe (odstupové vzdialenosti, preslnenie, umiestnenie komína a rozpor realizovanej stavby s projektovou dokumentáciou) vyhodnotil správny súd ako nedôvodné.

4. Správny súd zdôraznil, že stavebný úrad spojil územné konanie o umiestnení stavby so stavebným konaním v súlade s § 39a ods. 4 stavebného zákona, nakoľko sa jedná o rekonštrukciu stavby a dostavbu, ktorej podmienky umiestnenia už sú dané existenciou pôvodnej stavby rodinného domu a skladu/dielne, všetko na existujúce pomery v danom území a preto stavebný úrad povolenie stavby správne posudzoval k už existujúcej stavbe rodinného domu. Následne pri posudzovaní námietok žalobcov vychádzal z uvedeného a skonštatoval, že charakter navrhovanej rekonštrukcie a dostavby je v súlade s územným plánom hlavného mesta SR Bratislavy. Poukázal na to, že z katastrálnej mapy je zrejmé, že navrhovaná rekonštrukcia a dostavba kopíruje pôdorysnú hranicu pôvodného rodinného domu a skladu/dielne (nešlo o nové umiestnenie stavby, ale o rekonštrukciu existujúceho rodinného domu a dostavbu z pôvodného skladu/dielne), takže nebolo potrebné osobitne zdôvodňovať odstup stavieb podľa § 6 vyhlášky Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 532/2002 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o všeobecných technických požiadavkách na výstavbu a o všeobecných technických požiadavkách na stavby užívané osobami s obmedzenou schopnosťou pohybu a orientácie (ďalej len „vyhláška č. 532/2002 Z. z.“). Správny súd ďalej uviedol, že pri navrhovanej rekonštrukcii a dostavbe dôjde k zvýšeniu stavby z pôvodných 6,120 m na 6,750 m, t. j. o 0,63 m, a nakoľko pre posúdenie požiadavky na denné osvetlenie a preslnenie a zachovanie pohody bývania, s poukazom na už existujúce umiestnenie pôvodnej stavby, logicky nebolo možné aplikovať § 6 ods. 3 a ods. 4 vyhlášky č. 532/2002 Z. z., umiestnenie stavieb pre zohľadnenie požiadavky na denné osvetlenie a preslnenie a zachovanie pohody bývania, vo vzťahu k zvýšeniu navrhovanej stavby o 0,63 m, mohol stavebný úrad určiť výlučne len na základe podkladov a meraní (§ 6 ods. 5 vyhlášky č. 532/2002 Z. z.), ktoré doložili stavebníci svetlotechnickým posudkom zo 7. júla 2014. Umiestnenie, architektúra a výška navrhovanej rekonštrukcie a dostavby riešená k vzdialenosti stavby rodinného domu žalobcov je súčasťou svetlotechnického posudku. Keďže závery predmetného svetlotechnického posudku k vplyvu plánovanej výstavby na denné osvetlenie negatívne neovplyvní denné osvetlenie rodinného domu žalobcov (vyhovuje STN 73 0580) a k vplyvu plánovanej výstavby na preslnenie negatívne neovplyvní preslnenie rodinného domu žalobcov (vyhovuje STN 73 4301) a stavebný úrad prvého aj druhého stupňa uvedené informácie v svojich rozhodnutiach uviedol a v logických súvislostiach odôvodnil, nedošlo k porušeniu správneho poriadku a ani žalobcovia neboli ukrátení na svojich právach. Stavebný úrad nemal legitímny dôvod rozporovať autorizovaný svetlotechnický posudok predložený stavebníkmi, pokiaľ žalobcovia nepredložili iný autorizovaný svetlotechnický posudok, ktorý by preukazoval opak.

5. K námietke umiestnenia komína správny súd poukázal, že stavebný úrad vychádzal aj zo súhlasného záväzného stanoviska Hlavného mesta SR Bratislava č. MAG OZP 278646/2014/50034/Be z 12. augusta 2014, obsahom ktorého je podľa § 140b ods. 1 stavebného zákona, viazaný. Súhlas bol daný na

povolenie stavby malého zdroja znečisťovania ovzdušia na 1 ks plynový kotol a 1 ks krb s podmienkou zohľadniť v stavebnom konaní z dôvodu možnosti dočasného zhoršenia organoleptických vlastností ovzdušia (zadymovanie, zápach, obťažovanie susedov) vzdialenosť komínov od hranice susedného pozemku v súlade s § 4 ods. 2 a § 6 ods. 1, ods. 2 vyhlášky č. 532/2002 Z. z.. Predmetnú podmienku stavebný úrad zapracoval priamo do rozhodnutia o stavebnom povolení, preto splnenie tejto podmienky bude predmetom posúdenia až v rámci kolaudačného konania. V konečnom dôsledku, naplánovaný komín zo strany rodinného domu žalobcov, je umiestnený v mieste, kde bol pôvodný komín.

6. Ostatné námietky, kde žalobcovia namietajú rozpor realizovanej stavby s projektovou dokumentáciou, správny súd, z dôvodu hospodárnosti, vecnosti a koncentrácie správneho konania, nepreskúmaval, keďže tieto neboli súčasťou rozhodnutia o stavebnom povolení, pričom tieto budú posudzované v rámci kolaudačného konania, v ktorom sa správne orgány budú musieť s týmito skutočnosťami vysporiadať

7. O trovách konania správny súd rozhodol podľa § 168 v spojení s § 175 ods.1 S.s.p. tak, že žalovanému a príbratým účastníkom konania právo na náhradu trov konania nepriznal, keďže úspešnému žalovanému žiadne dôvodne vynaložené trovy konania nevznikli, žiadne si neuplatnil (ide o orgán štátnej správy) a príbratí účastníci si žiadne neuplatnili.

8. Proti rozsudku správneho súdu podali v zákonnej lehote žalobcovia (sťažovatelia) kasačnú sťažnosť podľa § 440 ods. 1 písm. g) S.s.p., v ktorej namietal, že správny súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenie veci a navrhovali, aby kasačný súd zrušil napadnutý rozsudok správneho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

12. V kasačnej sťažnosti sťažovatelia poukázali na ust. § 2 ods. 2 a § 6 ods. 1, ods. 3 až 5 vyhlášky č. 532/2002 Z. z. a mali za to, že dostavbou rodinného domu z pôvodného skladu/dielne došlo nepochybne k zmene odstupovej vzdialenosti medzi susediacimi rodinnými domami, keďže pojmy „rekonštrukcia stavby“ a „dostavba stavby“ právny poriadok Slovenskej republiky nepozná a preto sa jedná o zmenu stavby v zmysle § 54 stavebného zákona. Konštatovanie, že stavba je v súlade s územným plánom zóny, ešte neznamená, že zmena stavby zodpovedá všetkým zákonným podmienkam ustanoveným v § 6 ods. 1 vyhlášky č. 532/2002 Z. z.. Ďalej uviedli, že ustanovenie § 6 ods. 5 vyhlášky č. 532/2002 Z. z. platí pre riešenia podmienené takými obmedzeniami, ktoré neumožňujú aplikáciu § 6 ods. 3 ani ods. 4 vyhlášky č. 532/2002 Z. z., teda dodržanie vyhláškou daných odstupových vzdialeností. V intenciách tohto ustanovenia je potrebné pri navrhovaných riešeniach posudzovať splnenie požiadaviek na vzájomné vzdialenosti, ktoré sú vymedzené v ods. 1 vyhlášky č. 532/2002 Z. z. striktne na podklade potrebných výpočtov a meraní. Odstupová vzdialenosť medzi rodinnými domami je cca 6 m a vzdialenosť stavby na pozemku parc. č. 2035/14 od spoločnej hranice pozemkov je 0 m, čo je v rozpore s § 6 ods. 3 vyhlášky č. 532/2002 Z. z., pričom stavebný úrad sa s touto skutočnosťou vo svojom rozhodnutí nevyporiadal. Žalovaný vyhodnotil umiestnenie existujúcich stavieb ako stiesnené podmienky a v rámci právneho posúdenia poukázal na § 6 ods. 5 vyhlášky č. 532/2002 Z. z. a odvolal sa pritom na závery svetlotechnického posudku, no predpokladom aplikácie tohto ustanovenia na skutkový stav je však uskutočnenie výpočtov a meraní, ktoré preukazujú, že pri inej vzdialenosti ako ustanovuje § 6 ods. 3 a 4 vyhlášky č. 532/2002 Z. z. budú splnené všetky požiadavky uvedené v ustanovení § 6 ods. 1 vyhlášky č. 532/2002 Z. z..

13. Predmetom svetlotechnického posudku bolo výlučne posúdenie vplyvu plánovanej rekonštrukcie a dostavby rodinného domu na parc. č. 2035/14 na preslnenie a denné osvetlenie miestností v rodinnom dome žalobcov, predmetný posudok vôbec neposudzoval, aký vplyv bude mať odstupová vzdialenosť cca 6 m medzi predmetnými stavbami a nulová vzdialenosť plánovanej prestavby a dostavby od spoločnej hranice pozemkov na zachovanie ostatných požiadaviek ustanovených § 6 ods. 1 vyhlášky č.

532/2002 Z. z., vrátane požiadavky životného prostredia, hygieny, požiarnej bezpečnosti, civilnej ochrany, na zachovanie pohody bývania, a to aj s poukázaním na vznesenú námietku žalobcov ohľadne hrozby ich obťažovania dymom a pachom, s ktorou sa stavebný úrad a ani žalovaný dostatočne nevysporiadali. Predložený svetlotechnický posudok tak nebol relevantným podkladom v zmysle § 6 ods. 5 vyhlášky č. 532/2002 Z. z. na komplexné vyhodnotenie splnenia požiadaviek podľa § 6 ods. 1 vyhlášky č. 532/2002 Z. z. a povinnosťou stavebného úradu a žalovaného bolo pri posudzovaní odstupových vzdialeností medzi rodinnými domami zaoberať sa všetkými požiadavkami v zmysle § 6 ods. 1 vyhlášky č. 532/2002 Z. z. na základe tomu predchádzajúcich meraní a výpočtov, avšak toto ustanovenie nebolo z ich strany aplikované v dostatočnej miere. Sťažovatelia uzavreli, že aj napriek tomu sa však správny súd s takýmto postupom stotožnil, nakoľko podľa jeho právneho názoru je v tomto konkrétnom prípade posudzovanie odstupových vzdialeností medzi stavbami nepodstatné.

14. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti zotrval na svojom stanovisku k žalobe, v celom rozsahu sa stotožnil s napadnutým rozsudkom správneho súdu a nad rámec uviedol, že predložený svetlotechnický posudok vychádzal z umiestnenia existujúcich stavieb, tzn., že museli byť zohľadnené odstupové vzdialenosti medzi stavbami rodinných domov, a taktiež bola zohľadnená rekonštrukcia rodinného domu (zmena dokončenej stavby) na Y., voči stavbe rodinného domu žalobcov. Žalovaný taktiež vykonanou miestnou ohliadkou zistil, že pôvodná stavba rodinného domu mala spolu 3 komínové telesá, ktoré nikdy žalobcovia nenamietali. K umiestneniu komínov sa pozitívne vyjadril dotknutý orgán záväzným stanoviskom, ktorým bol žalovaný v zmysle ust. § 140b ods. 1 stavebného zákona viazaný Navrhoľ, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

15. Účastníci J. E. G. J. E. vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti odkázali na svoje vyjadrenie k žalobe z 22. apríla 2018 (viď. ods. 17. napadnutého rozsudku).

16. Účastníčka R. U. svoje právo nevyužila a v súdom stanovenej lehote sa ku kasačnej sťažnosti nevyjadrila.

17. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „kasačný súd“) ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 S.s.p.), po zistení, že kasačnú sťažnosť podal včas účastník konania zastúpený v súlade s ustanovením § 449 ods. 1 S. s. p., bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná. Rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený 24. októbra 2019 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.).

18. Kasačný súd po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi kasačnej sťažnosti proti napadnutému rozsudku preskúmal rozsudok správneho súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, skúmal aj napadnuté rozhodnutia žalovaného správneho orgánu a konanie mu predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa správny súd vysporiadal so všetkými zásadnými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

19. Námietky sťažovateľov možno zhrnúť do dvoch okruhov, a to námietka zníženia komfortu bývania z dôvodu zatienu a námietka nedodržania odstupových vzdialeností a požiadaviek § 6 vyhlášky č. 532/2002 Z. z. Kasačný súd konštatuje, že námietky sťažovateľov sú totožné s ich námietkami vznesenými v správnom konaní, ako aj v konaní pred správnym súdom.

20. Vzhľadom na to, že sa jedná o totožné námietky, ktoré boli predmetom konania pred správnym súdom, kasačný súd vo všeobecnosti odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia správneho súdu a tam prezentované právne posúdenie, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia správneho súdu kasačný súd len stručne uvádza, že všetky kasačné námietky sťažovateľov vyhodnotil ako nedôvodné.

21. Stavebníci v stavebnom konaní predložili svetlotechnický posudok zo 7. júla 2014 vypracovaný autorizovaným stavebným inžinierom Z. M. Y.Ň., z ktorého záverov vyplýva, že vplyv plánovanej rekonštrukcie na preslnenie a denné osvetlenie miestností nehnuteľnosti sťažovateľov vyhovuje požiadavkám STN 73 4301 a STN 73 0580 a plánovaná rekonštrukcia neovplyvní vyhovujúce preslnenie a vyhovujúce denné osvetlenie nehnuteľnosti sťažovateľov. Správne orgány, resp. súdy, ako odborne neznalé osoby, nie sú oprávnení posudzovať správnosť (závery) odborného vyjadrenia, môžu hodnotiť iba to, či závery znalca zodpovedajú zásadám logiky a skutkovým záverom vyplývajúcim z vykonaných dôkazov. Je samozrejmé, že navýšením stavby, hoc aj minimálnym, dôjde k zmene zatienu. Napriek uvedenému, svetlotechnický posudok konštatuje, že zvýšené zatienu bude vyhovovať technickým normám STN 73 4301 a STN 73 0580 a preto z objektívneho hľadiska možno konštatovať, že predmetná prestavba rodinného domu nemá na kvalitu bývania susedov - sťažovateľov, žiaden relevantný vplyv. Závery svetlotechnického posudku neboli v konaní žiadnym relevantným spôsobom spochybnené, a to ani napriek rozsiahlym úvahám a nákresem sťažovateľov, ktoré však vychádzajú zo subjektívneho hodnotenia a nie z reálne vykonaných meraní a požiadaviek technických noriem.

22. Aj nepatrné zvýšenie zatienu pozemku spôsobuje zásah do vlastníckeho práva sťažovateľov k predmetnému pozemku, avšak nemožno konštatovať, že v stavebnom konaní došlo k povýšeniu záujmu jedného vlastníka nad záujmy vlastníka druhého, nakoľko zásah je minimálny a zásadným spôsobom neovplyvňuje vlastnícke právo sťažovateľov. Akákoľvek činnosť vlastníkov susedných pozemkov zasahuje do vlastníckeho práva sťažovateľov, rovnako, ako akákoľvek činnosť sťažovateľov zasahuje do vlastníckeho práva vlastníkov susedných pozemkov. Uvedené zásahy zodpovedajú výkonu vlastníckeho práva a týmto nemožno zabrániť. V rámci stavebného konania bol preto správny orgán oprávnený posudzovať výlučne proporcionality týchto zásahov tak, aby bol dodržaný účel zákona a zároveň rovnosť účastníkov (vlastníkov). Stavebné povolenie bolo vydané za zohľadnenia proporcionality týchto zásahov a v súlade s príslušnými zákonmi.

23. Nehnuteľnosť sťažovateľov je toho času neobývaná, v havarijnom, priam okolie ohrozujúcom stave. Aj vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že úvahy sťažovateľov o dopadoch na kvalitu bývania sú len v teoretickej rovine, bez reálneho obmedzenia. Z vyjadrení sťažovateľov je zrejmé, že títo nehnuteľnosť neobývajú, avšak zamýšľajú jej použitie pre potreby bývania svojich potomkov. Už z letného pohľadu na stav nehnuteľnosti (fotodokumentácia je súčasťou spisu) je zrejmé, že prerekvizitou užívania danej nehnuteľnosti je jej generálna rekonštrukcia, tzn. sťažovatelia budú môcť (v rámci zákonných obmedzení) realizovať svoje subjektívne požiadavky na kvalitu bývania v rámci tejto rekonštrukcie.

24. Kasačný súd už opakovane konštatoval, že v prípade rekonštrukčných prác je stavebník viazaný pôdorysom stavby, pričom umiestnenie stavby, najmä pri starších stavbách, často nepodliehalo terajším zákonným požiadavkám. Stavebník je teda pri svojej činnosti viazaný najmä situovaním obvodových múrov stavby, ako aj umiestnením nosných konštrukcií, zásah do ktorých je, s ohľadom na rozsah rekonštrukčných a udržiavacích prác, vylúčený. S ohľadom na uvedené potom neprichádza do úvahy, v časti, v ktorej dochádza ku zachovaniu pôvodných častí stavby, uplatňovať a dovolávať sa reštrikcií vyplývajúcich z ustanovení vyhlášky č. 532/2002 Z. z. o odstupových vzdialenostiach medzi domami (podporne vid'. aj 8Sžo/21/2016). Rovnako nemožno vylúčiť akékoľvek rekonštrukčné, resp. udržiavacie práce, nakoľko takýmto spôsobom by došlo k porušeniu princípu ochrany legálne nadobudnutých práv a požiadaviek na bezpečnosť a komfort vlastníkov. Zároveň je nutné konštatovať,

že sťažovateľmi uplatňované námietky by v hrubej podstate vylučovali aj rekonštrukčné práce, ktoré sú vyžadované na ich nehnuteľnosti (viď. bod 23.), čo určite nie je ich zámerom. Vzhľadom na pomery, v akých sa nehnuteľnosti strán nachádzajú, ako aj na celkovú urbanistickú homogenitu prostredia (kedy zástavbu tvoria nahusto postavené rodinné domy nachádzajúce sa na úzkych pozemkoch, medzi ktorými sú spravidla len minimálne rozostúpenia), si susedské spolunažívanie vyžaduje zvýšenú mieru empatie a pochopenia. V uvedenom smere sa možno stotožniť s tvrdením stavebníkov, že zo strany sťažovateľov dochádza na ich adresu k neopodstatnenej nevráživosti, a to aj napriek prejavenej ústretovosti z ich strany.

25. Vychádzajúc z uvedeného a s ohľadom na to, že vznesené kasačné námietky neboli spôsobilé na zmenu, alebo zrušenie napadnutého rozsudku, kasačný súd kasačnú sťažnosť sťažovateľov ako nedôvodnú zamietol podľa § 461 S.s.p..

26. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 S.s.p. a contrario k § 167 ods. 1, § 168 a § 169 S.s.p., tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov kasačného konania, pretože sťažovatelia neboli v kasačnom konaní úspešní, ďalší účastníci si nárok na náhradu trov konania, ktoré im mali vzniknúť v súvislosti s plnením povinností, ktoré im uložil správny súd, neuplatnili a v prípade žalovaného nedošlo k naplneniu predpokladu obsiahnutého v ust. § 168 S.s.p..

27. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd v pomere hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 k § 463 S.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok n i e j e prípustný.